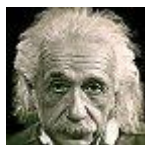

Co je to čas?

Josip Kleczek 03.01.2005

Albert Einstein

Autor: archiv

Všechno má svůj čas, zapsal Šalomoun do knihy Kazatel před třemi tisíci roky. Hluboký fyzikální smysl v této dávné moudrosti objevila teorie relativity před sto lety. Absolutní čas, o němž mluvil Isaac Newton, neexistuje. Teorie relativity ukázala, že čas věci záleží na jejich pohybu (to podle speciální teorie) a na jejich umístění v gravitačním poli (podle obecné teorie).

Teorie relativity přinesla převratný názor na čas i prostor. Čas a prostor nejsou nezávislé, ale jsou to intimně propojené části čtyřrozměrného časoprostoru. Ve vesmíru není jednotný absolutní čas, stejný všude a pro všechna tělesa a věci, ale každá věc má svůj vlastní čas. Na objektu v pohybu běží čas pomaleji než náš vlastní čas. Pozor, na objektu neběží čas pomaleji, je to špatně-nedůsledně formulováno, tedy nedůsledně je interpretována *pravá* skutečnost. Na objektu v pohybu čas neběží pomaleji, ale my – pozorovatelé v „domácí soustavě“, pasované do klidu, to tak pozorujeme, pozorujeme v naší soustavě pohybující se těleso v naší soustavě, a zjišťujeme, že ono „má“ pomalejší tok času....; nám se tedy „zdá“, že na tělese plyne čas pomaleji, ne, my dostáváme o tom pomalejším toku času na tělese z tělesa informace, a ty jsou „pootočené“, tedy „pozorujeme“, že intervaly času jsou jiné velikosti na pohybujícím se tělese než jaké máme doma v soustavě, kde jsme v klidu...; přitom čas „na tělese“ plyne stejným tempem jako v soustavě, kterou opustilo (pohybem zrychleným). Podle obecné teorie relativity nejen pohyb, ale také gravitace zpomaluje čas.

V současnosti se přední odborníci v kvantové gravitaci domnívají, že i čas může být roztrhán na kvanta časoprostoru. A tak podobně jako je záření v jednoduchých množstvích nazývaných kvanta, tak je tomu (možná) i s časoprostorem. Obrazně bychom mohli říci, že se například v černé díře rozdrobí řeka času na jednotlivé kapičky.

Je možné, že i náš čas na Zemi má zrnitou strukturu a není spojitý, jak si ho představujeme.

Trvání částky času by představovalo nesmírně kratičkou část sekundy - až na 43. místě za desetinnou čárkou by byla jednotka. Kdy vznikl čas, složka časoprostoru? Odpověď dala astronomie - čtyřrozměrný časoprostor vznikl současně s hmotou a zářením před třinácti miliardami let.

.....

opakuji úvod článku :

Všechno má svůj čas, zapsal Šalomoun do knihy Kazatel před třemi tisíci roky. Hluboký fyzikální smysl v této dávné moudrosti objevila teorie relativity před sto lety. Absolutní čas, o němž mluvil Isaac Newton, neexistuje. Myslím, že i to je omyl. - - Čas je Veličina !! - - A jako taková je „absolutní“, je vesmírotvorná. Pak „tok času“ je zcela něco jiného než Čas-veličina. Čas jako veličina „neběží“, (podobně jako Veličina Délka...; délka >neběží<, ale my běžíme *po ní* a tím ukrajujeme délkové intervaly), to pouze my-hmotný pozorovatel „běžíme po dimenzi času“, tedy po >dimenzi, po dimenzích Veličiny Čas< a ukrajujeme tím pádem na ní intervaly času, intervaly na dimenzích veličiny Čas. A já se domnívám, že i čas má 3 dimenze (možná víc) jako má veličina Délka dimenzí 3 – prostor a možná víc, viz multidimenzionální modely ve strunových teoriích. Teorie relativity ukázala, že čas věcí záleží na jejich pohybu (to podle speciální teorie) a na jejich umístění v gravitačním poli (podle obecné teorie).

Tento názor fyziků bude jednou překonán. Přišel jsem s jinou, novou ideou už v r. 1981.
JN, 27.01.2008